

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף כ"ח ע"ב

תקונא תליסר

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ח ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

וְאַתְקַשֵּׁר בֵּה' דְּאַבְרָהָם, דְּאֵיהּ חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וּבֵה אֲשֶׁתְּלִים מִשָּׁה, וּמִיד
דְּאֲשֶׁתְּלִים אֲתַגְלִיא עָלֶיהָ יְמִינָא, וְדָא הוּא (ישעיה נג א) וְזִרְעָ יִי' עַל מִי נִגְלָתָהּ.

תרגום לעברית

וְלָמָּה נִקְרְאת זִרְעָ יְהוֹ' ה' מִשּׁוּם שְׂכַכְךָ הֵיד בּוֹ י', חֲמִשׁ אֶצְבָּעוֹת ה', הַקֶּנֶה שֶׁל הַיָּמִין
שֶׁהוּא הַזִּרְעָה, ו' הַכֶּתֶף, בּוֹ ה', וְזֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי שֶׁנִּקְשֵׁר בְּיָמִין, לְהַקִּים בּוֹ שְׂכִינָה
בְּגִלּוֹת, וּמִשָּׁה שֶׁהוּא הַדְּמוּת שֶׁל הָעֲמוּד הָאֲמֻצָּעִי, נֶאֱמַר בּוֹ (ישעיה סג) מוֹלִיךְ לַיָּמִין
מִשָּׁה זִרְעָ תַּפְאֲרָתוֹ. וְהוּא בּוֹקֵעַ אֶת מִי הַתּוֹרָה לְזֶרַע אַבְרָהָם, שֶׁהוּא יָמִין, לְהִיּוֹת לוֹ שֵׁם
עוֹלָם, וְנִקְשֵׁר בֵּה' שֶׁל אַבְרָהָם, שֶׁהוּא חֲמִשָּׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה, וּבֵה הַשְּׁתֵּלָם מִשָּׁה, וּמִיד
כְּשֶׁהִשְׁתֵּלָם נִגְלָתָה עָלָיו הַיָּמִין, וְזֶהוּ וְזִרְעָ יְהוֹ' ה' עַל מִי נִגְלָתָהּ.

טקסט התיקונים

חֲמִשָּׁאָה בְּנִגּוּן, בְּגִין דְּהָאִי נִיגּוֹן סְלִיק מִנִּיהַ כְּמָה נְגִינּוֹת, עוֹלִימָן מִסְטָרָא דְשִׁמְאֵלָא,
דְּמִתְמָן רוּחַ צְפוֹן הָיָה נִחְתָּא בְּכִנּוּר דְּיֹד וְהָיָה מְנַגֵּן מֵאֲלִיו, הִדָּא הוּא דְכִתִּיב (מלכים ב ג
טו) וְהָיָה כְּנָגֵן הַמְנַגֵּן וְגוֹמֵר.

הַחֲמִישִׁי בְּנֶגֶז, מִשּׁוּם שֶׁהִנָּגֶז הָיָה עוֹלוֹת מִמֶּנּוּ כָּמָה נְגִינֹת, עֲלָמוֹת מִצַּד הַשְּׂמָאל, שְׂמִשְׁם רוּחַ צָפוֹן הָיְתָה יוֹרֶדֶת בְּכִנּוֹר דָּוִד וְהָיָה מִנָּגֶז מֵאֲלָיו. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְהָיָה כְּנָגֶז הַמִּנָּגֶז וְגוֹמֵר.

טקסט התיקונים

וּמִתַּמָּן רַעֲמִין נִפְקִין, הִדָּא הוּא דְכָתִיב (אִיּוֹב כו יד) וְרַעַם גְּבוּרֹתָיו מִי יִתְּבוֹנֶן, וּמִתַּמָּן (יִשְׁעִיָּה כד יט) רָעָה הַתְּרַעְעָה הָאָרֶץ בְּתִרְוּעָה, מִסְטָרָא דְמִטָּה כָּלִפִּי חֶסֶד, מוֹט הַתְּמוּטָטָה אָרֶץ בְּתִקְיָעָה, פּוֹר הַתְּפוֹרָרָה אָרֶץ בְּשִׁבְרִים, בְּהֵהוּא זְמַנָּא תִּלְתָּ אֲבָהֶן מִתְקַשְּׁרִין בְּגְבוּרָה, וְאַתְעֵבִידוּ בָּהּ תִּרְוּעָה שְׁבָרִים תִּקְיָעָה, וּבְהוּן רָעָה הַתְּרַעְעָה וְגוֹמֵר, וְדָא יְהֵא בְּסוּף יוֹמִיָּא, וְכָל אֲתִין אֲלִין בְּאַרְעָא דִּישְׂרָאֵל יְהוּן, בְּגִין דְּתַמָּן חֲבָרוּן דְּאֲבָהֶן תַּמָּן קְבוּרִים.

תרגום לעברית

וּמִשְׁם יוֹצְאִים רַעֲמִים. זֶהוּ שְׂכָתוֹב וְרַעַם גְּבוּרֹתָיו מִי יִתְּבוֹנֶן, וּמִשְׁם רָעָה הַתְּרַעְעָה הָאָרֶץ בְּתִרְוּעָה, מִצַּד שֶׁל מִטָּה כָּלִפִּי חֶסֶד, מוֹט הַתְּמוּטָטָה אָרֶץ בְּתִקְיָעָה, פּוֹר הַתְּפוֹרָרָה אָרֶץ בְּשִׁבְרִים. בְּאוֹתוֹ זְמַן שֶׁלֶשֶׁת הָאֲבוֹת מִתְקַשְּׁרִים עִם גְּבוּרָה, וְנַעֲשִׂים בָּהּ תִּרְוּעָה שְׁבָרִים תִּקְיָעָה, וּבָהֶם רָעָה הַתְּרַעְעָה וְגוֹמֵר, וְזֶה יְהֵא בְּסוּף הַיָּמִים, וְכָל הָאוֹתוֹת הִלְלוּ יְהִיו בְּאַרְעֵי יִשְׂרָאֵל, מִשּׁוּם שֶׁשְׁם חֲבָרוּן, שְׁשֵׁם קְבוּרִים הָאֲבוֹת.

טקסט התיקונים

שְׁתִּיתָא הַלְלוּיָהּ הַלְלוּהוּ וְדָא ה' ו', עֲלִיָּה אֲתָמֵר (שְׁמוֹת יב מב) לֵיל שְׁמוּרִים הוּא לֵילִי, וְדָא אִיהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא, וְרָזָא דְמִלָּה (יִרְמִיָּה לא ו) הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאַמְרוּ הוֹשַׁע יי' אֶת עַמּוֹךְ אֶת שְׂאִרֵּי יִשְׂרָאֵל, לְקַיִּים קִרָּא (מִיכָה ז טו) כִּימִי צִאתָה מֵאַרְעֵי מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

הַשָּׂשִׁי הַלְלוּהָ הַלְלוּהוּ, וְזֶה ה'ו', עָלָיו נֶאֱמַר לֵיל שְׁמוֹרִים הוּא לִיהו'ה, וְזֶה הַעֲמוּד
הָאֲמָצִי, וְסוּד הַדָּבָר - הַשְּׁמִיעוּ הַלְלוּ, וְאָמְרוּ הוֹשַׁע יְהו'ה אֶת עַמּוֹ אֶת שְׂאֲרֵית
יִשְׂרָאֵל, לְקִים אֶת הַכְּתוּב כִּימִי צִאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲרָאנוּ נִפְלְאוֹת.

טקסט התיקונים

וְרָזָא דְּמִלָּה (קהלת א ט) מ'ה ש'הָיָה ה'וּא ש'יָהִיָה, וּבִיָּה (תהלים לג יד) מ'מָכוֹן
ש'כְּתוּ ה'שְׁגִיחַ, בְּגִין דְּאִיהוּ דְּיוֹקְנָא דְּעֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, בְּהִהוּא זְמַנָּא אֲתִקְיִים רָזָא
דְּמִתְנִיתִין דְּאָמַר אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע, וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ דְּהִיָּנוּ אֶלְף חֲמִשָּׁאָה, וְשׁוֹרְפִין
בְּתַחֲלַת שָׁשׁ דְּאִיהוּ אֶלְף שְׁתִּיתָאָה.

תרגום לעברית

וְסוּד הַדָּבָר - מ'ה ש'הָיָה ה'וּא ש'יָהִיָה, וּבּוּ מ'מָכוֹן ש'כְּתוּ ה'שְׁגִיחַ, מִשּׁוּם שֶׁהוּא
הַדְּמוּת שֶׁל הַעֲמוּד הָאֲמָצִי. בְּאוֹתוֹ זְמַן מִתְקַיֵּם סוּד הַמִּשְׁנָה שֶׁאָמַר, אוֹכְלִין כָּל אַרְבַּע
וְתוֹלִין כָּל חֲמִשׁ, שֶׁהִיָּנוּ הָאֶלְף הַחֲמִישִׁי, וְשׁוֹרְפִים בְּתַחֲלַת שָׁשׁ, שֶׁהוּא הָאֶלְף הַשְּׁשִׁי.

טקסט התיקונים

וּבְגִין דְּלֹא יִפְרִישׁוּ בֵּין שָׁשׁ דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאֲמָצְעִיתָא, וּבֵין שְׁבַע דְּאִיהִי בֵּת זִוְגִיָּה, צָרִיךְ
לְבַעֲרָא שְׂאוּר וְחִמְץ דְּאִינוּן עֶרֶב רַב, דְּלֹא יִתְחַזְּזִין בֵּין שָׁשׁ דְּאִיהוּ ו', וּבֵין שְׁבַע דְּאִתְמַר
בָּהּ (שם קיט קסד) שְׁבַע בַּיּוֹם הַלְלִיתִּיהָ, בְּגִין דְּעֶרֶב רַב אִפְרִישׁוּ בֵּין שָׁשׁ לְשְׁבַע בְּמִתָּן
תּוֹרָה, כְּמָה דְּאִתָּא אָמַר (שמות לב א) וַיֵּרָא הָעָם כִּי בָשָׁשׁ מָשָׁה, וְאוּקְמוּהוּ בְּשָׁשׁ, בְּאֵלִין
שִׁית שְׁעִתִּין עֲבָדוּ יָת עֲגֻלָּא, וְאִפְרִישׁוּ בֵּין ו'ה דְּאִינוּן שָׁשׁ לְשְׁבַע, הָכִי יִפְרִישׁ לִוְן
קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בֵּין שָׁשׁ לְשְׁבַע.

וכדי שלא יפרידו בין שש, שהוא העמוד האמצעי, ובין שבע, שהיא בת זוגו, צריך לבער שאור וחמץ, שהם ערב רב, שלא יראו בין שש, שהוא ו', ובין שבע, שנאמר בה שבע ביום הללתיך, משום שערב רב הפרידו בין שש לשבע במתן תורה, כמו שנאמר וירא העם כי כשש משה, ופרשוהו בשש, בשש השעות הללו עשו את העגל, והפרידו בין ו'ה, שהם שש לשבע, כך יפריד אותם הקדוש ברוך הוא בין שש לשבע.

טקסט התיקונים

דבגינייהו הות מצה פרוסה לחם עני עני ודאי, ובההוא זמנא תהא שלימה כגוונא דחברתה דאיהי מצה שלימה, הדא הוא דכתיב (ישעיה ל כו) והיה אור הלכנה כאור החמה, ואמאי הות מצה פרוסה, בגין דאסתלק מנה ו' רגל דילה למיהוי ביה כמצוה, ומצה פרוסה אשתארת ד', ובגין דא מצה פרוסה ד', מצה שלימה ה', ובגין דא אמרין הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח, לקבל מצה שלימה ומצה פרוסה.

תרגום לעברית

שבגללם היתה מצה פרוסה לחם עני, עני ודאי, ובאותו זמן תהיה שלימה, כמו שחברתה שהיא מצה שלימה. זהו שכתוב והיה אור הלכנה כאור החמה, ולמה היתה מצה פרוסה? משום שהסתלק ממנה ו', הרגל שלה, להיות בו כמו מצוה, ומצה פרוסה נשארה ד', ומשום זה מצה פרוסה ד', מצה שלימה ה', ומשום כך אומרים הלל גמור והלל שאינו גמור בפסח, כנגד מצה שלימה ומצה פרוסה.

טקסט התיקונים

ואמרין מרור, על שם ו' דאתפרש מן ה', ודא גרים לון דוימררו את חיהם, איהו מרור ואיהי מרה, הדא הוא דכתיב (רות א כ) קראן לי מרה כי המר שד"י לי, בעבודה קשה בקשיא, בחמר בקל וחמר, בין אומין דעלמא.

ואומרים מרור, על שם ו' שנפָּרַד מֵה', וְזֶה גֵרָם לָהּ שְׂוִימָרוּ אֶת חַיֵּיהֶם, הוּא מֵרֹר
וְהִיא מֶרֶה. זֶהוּ שְׁכָתוּב קִרְאָן לִי מֶרֶה כִּי הֵמֶר שֶׁד' י לִי, בְּעִבּוּדָה קָשָׁה בְּקִשְׁיָה, בְּחֹמֶר,
בְּקָל וְחֹמֶר, בֵּין אַמּוֹת הָעוֹלָם.

טקסט התיקונים

ומאן גרים דא, י' מן שד"י רשימו דברית, דיהיב משה בערב רב, בגין דא נחית משה
מדרגיה, הדא הוא דכתיב (שמות לב ז) לך ירד כי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידיה
עתידה שכינתא ליחדא עם קודשא בריך הוא, בגין דאיהו אפריש לון, צריך ליחדא
לון, לתקנא במה דחאב, קמו כלְהו חברים ונשקו ליה, ואמרו אי לא אתינא לעלמא
אלא למשמע דא די.

תרגום לעברית

ומי גרם זה? י' מן שד"י, הרשם של הברית, שנתן משה בערב רב, משום כך ירד משה
מדרגתו. זהו שכתוב לך ירד כי שחת עמך, עמך ולא עמי, ועל ידו עתידה השכינה
להתיחד עם הקדוש ברוך הוא. משום שהוא הפריד אותם, הוא צריך ליחד אותם,
לתקן במה שחטא. קמו כל החברים ונשקו אותו, ואמרו: אם לא באנו לעולם אלא
לשמע את זה - די.

טקסט התיקונים

שביעאה בנצוח דאיהו נצח ישראל, ועליה אתמר (שמואל א טו כט) וגם נצח ישראל
לא ישקר, ועליה אתמר (תהלים כב א) למנצח על אילת השחר, למנצח על השמינית
(שם יב א), מאן שמינית הוד, ואיהו נצח עליה.

הַשְּׂבִיעִי בְּנִצּוֹחַ, שֶׁהוּא נִצַּח יִשְׂרָאֵל, וְעָלִיו נֶאֱמַר וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר, וְעָלִיו
נֶאֱמַר לְמַנְצֶחַ עַל אֵילַת הַשָּׁחַר, לְמַנְצֶחַ עַל הַשְּׂמִינִית. מִי הַשְּׂמִינִית? הוּד, וְהוּא נִצַּח
עָלֶיהָ.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ט ע"א) ♦

טקסט התיקונים

תְּמִינָא בְּהוֹדָא, וּבִיה הָוָה מְשַׁבַּח דְּוֹד הוּדוֹ לִיז', וְדָא הוּד וְדָא, לְמַנְצֶחַ הוּדוֹ, בְּהוֹן
רְמִיזִין נִצַּח וְהוּד, וְאִינוֹן נְסִין, וּבִיה שְׁבַח מְשָׁה אָז, הָדָא הוּא דְכָתִיב (שמות טו א) אָז
יִשִּׁיר מְשָׁה, בְּגִין דְּאִיהוּ הוּד דִּיהִיב לְמְשָׁה, (ישעיה נח ז) אָז תִּקְרָא וְיִז' יַעֲנָה, וְאִיהוּ
תְּמִנָּא יוֹמִין דְּמִילָה, וּבִתְרִיה בְּרִית דְּאִיהוּ יְסוֹד צְדִיקָא דְעָלְמָא, וּבִיה אֲתַגְלִיא י'

תרגום לעברית

הַשְּׂמִינִי בְּהוֹדָא, וּבֹה הָיָה מְשַׁבַּח דְּוֹד הוּדוֹ לִיהוּ"ה, וְזֶה הוּד וְדָא, לְמַנְצֶחַ הוּדוֹ, בְּהֵם
רְמוּזִים נִצַּח וְהוּד, וְהֵם נְסִים, וּבֹה שְׁבַח מְשָׁה אָז, זֶהוּ שְׁכָתוּב אָז יִשִּׁיר מְשָׁה, מְשׁוּם
שֶׁהוּא הוּד שֶׁנָּתַן לְמְשָׁה, אָז תִּקְרָא וִיהוּ"ה יַעֲנָה, וְהוּא שְׁמוֹנָה יְמֵי מִילָה, וְאַחֲרֵיוּ בְּרִית
שֶׁהוּא יְסוֹד צְדִיק הָעוֹלָם, וּבֹה הִתְגַּלָּה י' שֶׁל מִילָה, עֲשִׂירִי לְעֶשֶׂר סְפִירוֹת, וְהַהוּד הוּא
שְׁמוֹנָה יְמֵי הַחֲנֻכָּה, לְאַרְבָּעָה וְעֶשְׂרִים יָמִים, שֶׁהֵם בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד,
וּמִיד שְׁעָלָה זֵית טָרֶף בְּפִיָּה, שׁוֹרָה כ"ה עַל יִשְׂרָאֵל בְּכ"ה בְּכִסְלֹו, וְאֵלֹו הֵם כ"ה
אוֹתִיּוֹת הַיְּחֻד, שֶׁהֵם שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְגוֹמֵר, וְזֶה הוּא חֲנוּכָּה"ה, חֲנִ"ו כ"ה.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

